Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26085
Copyright: Admont, Benediktinerstift

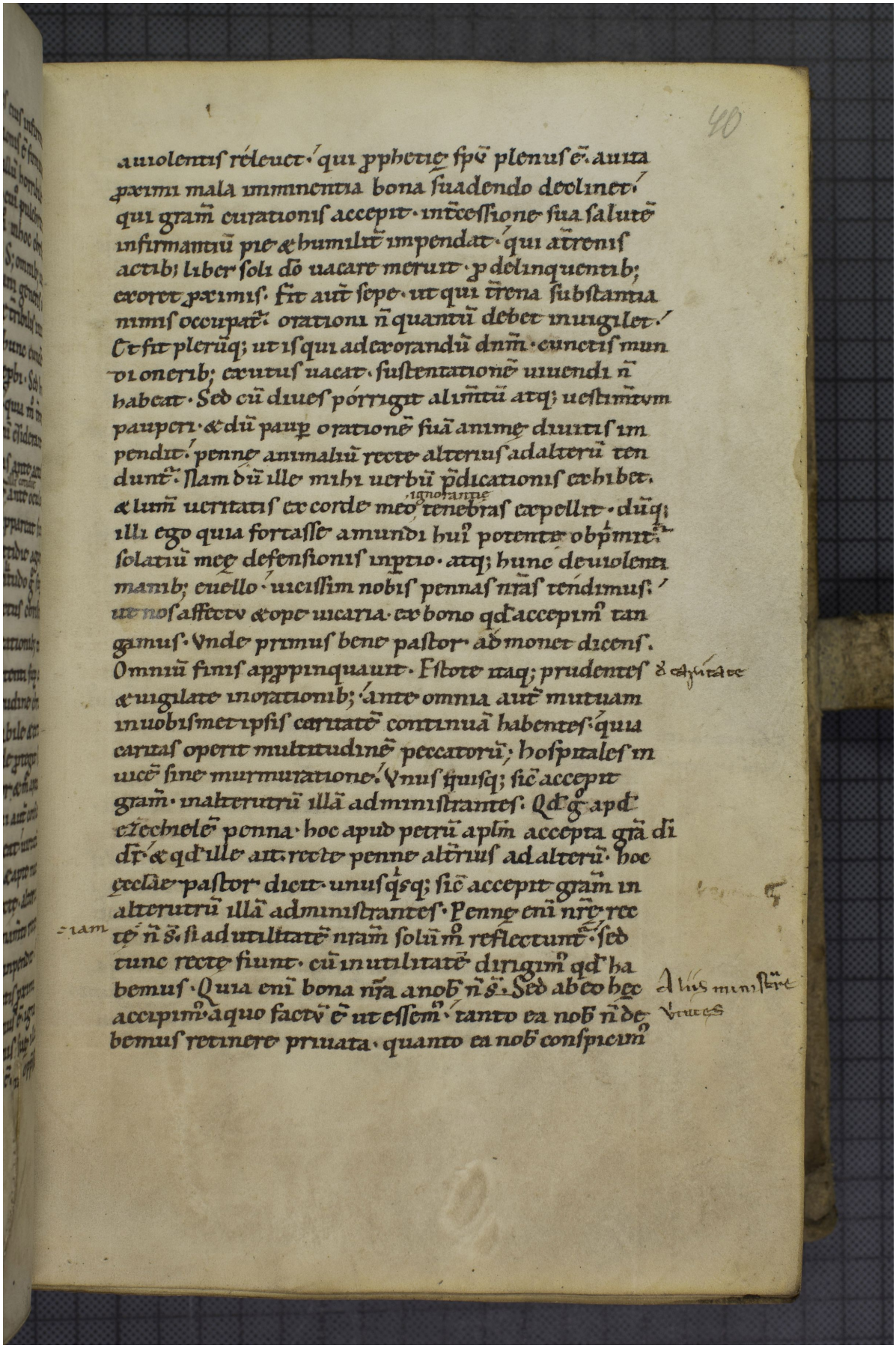

40

auiolentis réleuet. qui ꝓphetie spō plenus ē. aurta
ꝓximi mala imminentia bona suadendo deolinet.
qui gram curationis accepit. intercessione sua salutē
infirmantiū pie & humilitē impendat. qui atrenis
actib; liber soli dō uacare meruit. ꝑ delinquentib;
exoret ꝓximis. fit aut sepe. ut qui trena substantia
nimis occupatē. orationi ñ quantū debet inuigilet.
Et fit pleruq; ut is qui ad exorandū dnm. cunctis mun
di onerib; exutus uacat. sustentationē uiuendi ñ
habeat. Sed cū diues porrigit alimtū atq; uestimtum
pauperi. & dū paup oratione sua animę diuitis im
pendit. penne animaliū recte alterius ad alterū ten
dunt. Nam dū ille mihi uerbū ꝑdicationis exhibet.
& lum ueritatis ex corde meo ignorantię tenebras expellit. dūq;
illi ego quia fortasse a mundi huius potentię obpmitē
solatiū meę defensionis inprio. atq; hunc de uiolenti
manib; euello. uicissim nobis pennas nras tendimus.
ut nos affectu & ope uicaria. ex bono qd accepim tan
gamus. Vnde primus bene pastor admonet dicens.
Omniū finis appinquauit. Estote itaq; prudentes & cāstitate
& uigilate in orationib; ante omnia aut mutuam
in uobismet ipsis caritatē continua habentes. quia
caritas operit multitudinē peccatorū; hospitales in
uicē sine murmuratione. Vnus quisq; sic accepit
gram. in alterutrū illa administrantes. Qd g apd
ezechielē penna. hoc apud petrū aplm accepta gra di
dr. & qd ille ait. recte penne alterius ad alterū. hoc
ecclie pastor dicit. unus qsq; sic accepit gram in
alterutrū illa administrantes. Penne enī nre rec
te ñ s. si ad utilitatē nram solum reflectunt. sed
tunc recte fiunt. cū in utilitatē dirigim qd ha
bemus. Quia enī bona nra a nob ñ s. Sed ab eo hec
accipim a quo facti ē ut essem. tanto ea nob ñ de
bemus retinere priuata. quanto ea nob conspicim

iam

Alius ministre
Virtus